

ἴκοψάτε τὴν πρώτην μου πορείαν,
καὶ σᾶς ὡς ὑπόστοκους θά κηρύξω
καὶ μέσον ἀπὸ μυστηριῶν πᾶς σᾶς ρίζων.
Π.—Τὸ ἔρομε κι' ἴμεις οἱ ὅδοι πάσι φταιμένοι,
γιὰ τὸ παρὸν τοῦ κράτους φαλιμέντο,
ἄλλ' ὅμως σύ, ποὺ Καίσαρα σὲ λέμε
καὶ βασιλεύεις μὲς 'στὸ Παρλακάμεντο,
λυπήσου καὶ τῶν δύνα μας τὸ χέλι
καὶ μὴ ακλονῶς 'στὰ κάτισγα μας σύρης
νὰ κάνωμε παρίσι μὲ τὸν Ράλλη
καὶ πεψή κι' δ' Ρουμήδος δικασμοίρες.
(Μουγγρίζει δι Μυλλόρδος σὰν λειτούρι
κι' δι Φεσσούλης κοντάνι νὰ κρεπάρῃ.)

Φ.—'Ακού τον πῶς μουγγρίζει τὸ θηρίο...
Π.—'Ανατριχίλα μ' ἤπασε καὶ κρύο.
Φ.—Για κότατες πῶμας μους διχαγόνεται...
Π.—Δοῦ πιθημάς τηρίσα μου σηκώνεται.
Φ.—Καύμειν Περικλέτο, έλα πάμε
προτοῦ κι' ἴμεις νὰ 'βρούμε τὸ μπελά μας,
κι' ὑστερά 'στα νισβάρα θὲ κτυπάμε
τάχυτραν καὶ κλούσα καύκουλα μας.
Π.—'Ἄς φύωμε πρὶν πλεύσιμο τρομάρα
κι' δι Λευμονῆς κι' δι Ράλλης ἄρα πάρα,
γιατὶ δι Λόρδους τίποτα δὲ τόχει
κι' ἀπάνω μας νὰ ρίξῃ τὸν ἀπόλην.
Φ.—Ο Δεμονῆ καὶ Ράλλη—ώμινα! —
— πῆγαν τὰ παρακάλε μας χαρίμαν...
καὶ τώρα μήτε τέταρτο μὲν χάντες
κι' εἰδίς τὸν διαθέλλεις τὰς κάνετε.
Π.—Ο Δράκος τῶν θυσιῶν δὲν πειριμένει
κι' εἰνὸς μικροῦ τὸ τέλος σας σημαίνει.
Φ.—Ξενά θὲ βρύον τὰ φοντήγι καὶ τὰ γίλοια σας...
πῶ! πῶ! κακομοιριά καὶ συφορέλα σας.
(Ο Δόρδος μὲ μουγγρίσματα μεγάλα
συστρέψει τὰς πυκνάς τους βλεφαρίδας,
κι' εἰδίς οἱ δόθι τοὺς βαζούν 'στὴ φωγάδα
καὶ ρίχουν ἀπ' ὅπιον των κροτίδας.)

Κάλαμος πολεμικᾶ κι' αναμέτρησιν κακονομακά.

— Μεγάλη γιὰ πολιτικὰ πρεμούρα κατ' αὐτάς.
— Ο Δόρδος στέλλει μιὰ γραφὴν 'στοὺς Βουλευτάς.
— Γράφει καὶ δεύτερη γραφὴ οἱ καθεὶς πατριώτη,
στούντε τὰ γένια ταῦθανος ἀπίστους καὶ προδότη.
— Εἰς τὸ Χρηματιστήριον τουτούρισμα καὶ κλάψα.
— Παρὶ Τρικούπη λίγεται πῶς ἐμίνει 'στην κάψα.
— Ο Βασιλεὺς μὲ τὰ παῖδες—μεγάλη του ἡ χάρις—
ἴσηγκτε στὸν περίπατο τέλος καὶ καθβαλόρτη.
— Εἴσηγκτε κι' διαδέχος μὲ πρότις ἀλγούνι.
— Ο τῆς Παιδείας Γ' πουργὸς ἀρρώτητης λιγάκι
κι' ἐπήγαν τὰ γράμματα ὀπίσσι δίκαια μίλα.
— Εἰς τὸ παῖστρι έφεραν λαγούς μὲ πετραχήλυα.
— Ο εἰρ Στεφάνου ἐπαύει τοῦ κεφαλιοῦ σκοτοῦρα
κι' ἐπαύει τὰ χρεώγραφα μεγάλη ἐπεισούρα.
— Λίγει πολλὰ παρέξειν τὸ στόμα καθεὶς χάχα.
— Θίλουν νὰ 'πονι πῶς κι' δι Σκουζῆς δυσαριστήν τάχα.
— Θίλουν νὰ 'πονι πῶς κι' δι Πάσχης μετά τοῦ Μακρυγιάννην
τοῦ σιρ Μυλλόρδου πείσματα μαρτύρικα τοῦ κάνει.

— Τῆς ίνφλουνέντας τὸ κακὸ ἀκόμη περνοῦνται.
— Πολλαῖς τοπιλλαῖς επαύειν κατὰ τὸ Κερατοίνι.
— Τὸν διαβόλο τοὺς 'τραβήξαν τὰ φύρια τὰ καῦμαν.
— Ο Μπούμπουλης 'στὸν Ναύταστρο πηγαίνει διλένα.
— 'Αλληλομεγιχιρώθηκαν ἀμετρητοὶ τοσλάδες.
— Κι' ζλλος Ταμιας τόστριψι μαζί μ' ίνιν κιλάδες.

— Σιμόπουλος, Καράπανος, Σκουλούδης καὶ λοιποί,
ποὺ τοὺς Προύπολιγιανούς καλοῦνται 'ἴπερποπή,
πῆγχν 'στὸ Βουλευτήριο μὲ πατριωτισμό
νὰ ποῦν γιὰ τὸν κακόστορο Προύπολιγιανό,
κι' ἔνας 'στὸν διλλον ἐκαὶ μεγάλη ρεβρέντζα
κι' ώμιλησαν γιὰ τὸν καρό καὶ γιὰ τὴν ίνφλουνέντα.

— Οι Βουλευταὶ δὲν ἔρχονται καὶ γράφουν οἱ καῦμαν
πῶς τοὺς τρομάζειν 'θάλασσα η παρφασκωμένη.
— 'Αγ! θάλασσα, ξερόσκωτος κι' ἀμέσως γίνον λάδε
καὶ σύ, Χριστὲ καὶ Παναγιά, βοήθα τὸ κοπαδί.
— Θάλασσα, πικροβλαστος καὶ πικροκυματούσα,
λυπήσου τὸν Μυλλόρδο μας καὶ σύ, πιλθρόμονούσα.

— Τοὺς δρόμους ιπλημύρησαν Κητάνεοι τρεβαδόροι.
— Στοὺς Βουλευτάς έταστησαν προστάλησης τοῦ Βουδαρέη.
— Έχει πολλὰ τρεγάματα δὲ δόλος δι Σωτήρας.
— Προσμένονται κι' οἱ Βουλευταὶ νὰ φέσουν τῆς Κερκίρας.
— 'Ηλιος ίσηγκτε κι' Επαύειν δὲ τοὺς ζεύγια 'στὰ βουνά.
— Καμμιά κροτίς δὲν ἐπεινείς ως τώρα πουθενά.

— Τὰ ξένα φύλα μὲ βρισιγκές καὶ υπονύμιες μας 'τελιώσαν.
— Ο Κάτιερ τὸν Γερμανῶν κι' δι Βίσαρπος ίριλιωσαν.
— Εκεὶ πρὸ τὴν Νεαπόλεων ἔγειρε μεγάλη βοῦτα.
— Ήλιος θαρρώ κι' δι Κοκωνολήρη μεζί μὲ τὸν Κανούτα.
— Πολλαῖς κυριαῖς καὶ' αὐτές ίσηγκτανε καββάλει.
— Τοῦ σιρ Μυλλόρδου δυνατή μηρίζει κουνιγροβάλει.

— Προχθές ίμονομάχησαν δῦο λιγεροὶ σπαθαῖτοι
κι' δὲ μὲν 'λαβούθησαν μερι, δὲ δὲ κατὰ τὴν πλάτη.
— Παντοῦ πολὺ θανατικό καὶ λειφανα παρίστα.
— Εἰς τὴν Ρεβδί Νεικοποτίσια, ποὺ βγάνειν 'στὰ Παρίσια,
κανεῖς τοῦ Λόρδου Βουλευτήρης δὲν ίσηγαρθήθη.
— Λωποδωσίας γινονται καὶ τάλλα τὰ συνήθη.

— Εἴλεσσες γιὰ τὸν παρὰ δι Χάμπρο 'στα Καραβίδας.
— Νίξες γιὰ τὰ κανόνια μας 'κούβαλησαν οβίδας
νὰ διακανονισμούν τὰ χρέα μας καλλίτερα.
— Κι' ζλλος κανόνια δὲν ακουσθοῦν ἐπιτόν μεγαλήτερα.
— Γιὰ κομπτάτα δανειστῶν κακὸ καὶ φαστρία.
— Κι' ή νία τὰ κακάρωτα τοῦ Τόπου 'Εταιρία.

— Σ' ἔνα κοντσέρτο ἐπαῖξε κι' ή Κούν ή Βαρωνίς
κι' ἐπρέκειν ἀπ' ὅπιον τοῦ Βαρόνου κι' εἰγενεῖς.
— Ο Δόρδος μὲ τ' Ανάκτορα τὸ κλωτοσκούρι παίζει.
— Κατὰ τὸν Μάρτη φοιτηταὶ θά φέσουν Ούγγαροίσι.
— Θάληδη κι' ή Ντούζη, Ιταλίς καὶ πρώτη θεατρίνα.
— Στοὺς δρόμους πιὰ δὲν φίνεται η τραλλο-Κατερίνα.

— Βροχὴ καὶ λάσπη κατ' αὐτάς ἓνστηκή μεγάλη
καὶ γυναικῶν ἑράντηκαν ποδάρια κι' ἀστραγάλοι.
— Τὸ Καρνιζάλι θά διαβή φέρτο φωνικό.
— Πούνοι οι πλάσιοι κοστούμην κι' οι μπάσοι καλικοί;
— Τὰ πάντα μάτασα, σαχάρα, σικάς ἀπαττολότερα,
καὶ φασκελοκούλωστα κι' δὲς λίμε μὴ χειρότερα.